

15 Juli 1918.

No. 14.

23e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Maar de natuurlijke mensch begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.

Paulus aan de Corinthiërs.

LEERINGEN VAN JOSEPH SMITH.

(Vervolg van blz. 207.)

NEDERIGHEID BETAAMT DEN HEILIGEN.

Indien er enkelen onder u zijn, die streven naar eigen verhooging en eigen rijkdom trachten te verkrijgen, terwijl hunne broeders door armoede in jammer gestort zijn, en onder zware beproevingen te lijden hebben, zoo kunnen zij geen voordeel hebben van de tusschenkomst van den Heiligen Geest, welke dag en nacht voor ons bemiddelend optreedt met uitingen, die niet weergegeven kunnen worden.

Wij hebben altijd zeer voorzichtig te zijn dat hoogmoed nimmer eene plaats in onze harten vindt; maar dat wij ons willen ophouden met menschen van lageren rang, en met alle lankmoedigheid de gebreken van de zwakkeren verdragen.

NEDERIGHEID EN BROEDERSCHAP.

Wederom, laat de Twaalven en al de Heiligen gewillig zijn om al hunne zonden te belijden en niets achter te houden; en laat de Twaalven nederig zijn en niet verheven; laten zij zich in acht nemen voor hoogmoed en niet trachten, den een boven den ander te verheffen, maar werken voor elkanders welzijn, voor elkander bidden, en hun broeder eeren of met achting zijn naam vermelden, maar niet belasteren of geringschatten. Waarom wil de mensch in deze laatste eeuw geen wijsheid leeren door voorschrift, waar we zulk een groot aantal getuigen en voorbeelden hebben, liever dan zichzelf verplichten door eigen schadelijke ondervindingen te leeren?

Wanneer de Twaalven of eenige andere getuigen voor de samenkomsten der menschen staan en prediken door de macht en demonstratie

van den Geest van God, en het volk verwondert en verbaasd uitroept „Deze man heeft eene machtige redevoering, eene groote predikatie: gehouden!” laat dan die man of mannen voorzichtig zijn, dat zij de eer niet aan zichzelf toeschrijven, maar nederig zijn en God en het Lam de lof en eer toebrengen; want het is door de macht van het Heilig Priesterschap en van den Heiligen Geest dat zij in staat gesteld waren aldus te spreken.

CONDITIËN VAN ONSTERFELIJKHEID.

God Almachtig woont in eeuwig vuur; vleesch en bloed kunnen daar niet ingaan, want al wat verdereft is wordt door het vuur verteerd. Onzen God is een verterend vuur. Wanneer ons vleesch evend gemaakt is door den geest, dan zullen wij geen bloed in ons lichaam hebben. Sommigen wonen in grootere heerlijkheid dan anderen. Zij, die altijd kwaad gedaan hebben, zullen de wroeging daarvan gevoelen. Onsterfelijkheid woont in eeuwigdurend vuur. Gij kunt gaan waar gij ook wilt, doch God kan u vinden. Alle menschen zijn geboren om te sterven, en alle menschen moeten opstaan, allen moeten de eeuwigheid ingaan.

Teneinde uwe kinderen voor u zelven terug te ontvangen, moet gij eene belofte hebben — eene verordening; eene zekere zegening, ten einde boven alle heerschappijen te stijgen, daar zij anders engelen blijven. Zij moeten opstaan juist zooals zij stierven; daar kunnen wij onze lieve kleine kinderen begroeten met dezelfde heerlijkheid, dezelfde beminnelijkheid in de celestiale glorie, waar zij allen dezelve genieten; zij verschillen in gestalte en grootte, maar dezelfde heerlijke geest geeft hun gelijke glorie en schoonheid. Niemand kan dit voor u verklaren, niemand kan het beschrijven.

DE ONGELOOVIJGE EN STERFBEDEBEKEERING.

Welke kans is er voor het ongeloof, wanneer wij bijna dagelijks van onze vrienden moeten scheiden? In het geheel geene. De ongeloovige grijpt iedere stroohalm aan om zich vast te klemmen, totdat de dood hem in de oogen staart en dan neemt zijn ongeloof de vlucht, want de werkelijkheden der eeuwigheid rusten op hem in groote kracht; en wanneer iederen steun hem ontzinkt, dan begint hij de eeuwigheid van de onsterfelijkheid der ziel te bespeuren. Wij zouden, als een klein kind door den dood wordt weggenomen, deze waarschuwing aannemen en niet wachten tot wij op ons sterfbed liggen om te bekeeren; de jeugd en zij die van middelbare leeftijd zijn, zoowel als het kleine kind, worden plotseling opgeroepen in de eeuwigheid. Laat dit dan eene waarschuwing zijn voor allen, die de bekeering uitstellen of tot hun sterfbed wachten

willen, want het is Gods wil dat de mensch zich zoude bekeeren en Hem in gezondheid dienen, in sterkte en kracht van geest, teneinde Zijne zegeningen op zich te bevestigen en niet te wachten, totdat hij geroepen is om te sterven.

REGEERING VAN JEZUS CHRISTUS OP AARDE.

Terwijl ik 's avonds in gesprek was met Rechter Adams, zeide ik: Christus en de verrezen Heiligen zullen over deze aarde heerschen gedurende de duizend jaren. Zij zullen waarschijnlijk niet op deze aarde wonen, maar zullen haar bezoeken wanneer het hun goeddunkt of wanneer het noodig is met betrekking tot de regeering. Er zullen ook goddelooze menschen op aarde zijn gedurende de duizend jaren. De heidensche volkeren, die niet zullen opgaan om God te dienen, zullen door Zijne oordeelen bezocht worden en moeten gevolgelijk verwoest worden van de aarde.

DE TWEDE KOMST VAN CHRISTUS.

Als ik wilde profiteeren, zou ik zeggen, dat het einde der wereld niet zal komen in 1844, '45 of '46, noch binnen veertig jaren. Er zijn sommigen van het opkomende geslacht, welke den dood niet zullen smaken, totdat Jezus komt.

Eens was ik ernstig biddende over dit onderwerp en een stem zeide tot mij: „Indien gij leeft tot gij vijf-en-tachtig jaar oud zijt, zult gij het aangezicht van den Zoon des Menschen zien”. Ik was aan mijzelf overgelaten, om mijne eigene gevolgtrekkingen te maken en ik was zoo vrij te besluiten, dat, indien ik tot dien tijd zoude leven, Hij zoude verschijnen. Maar ik zeg niet of Hij zal verschijnen of dat ik gaan zal waar Hij is. Ik profeteer in den naam van den Heere God, en laat het geschreven worden, dat de Zoon des Menschen niet zal komen op de wolken des hemels, voordat ik vijf-en-tachtig jaren oud ben. * * * * De Zoon des Menschen zal nimmer komen, kan nimmer komen voordat de oordeelen, waarvan gesproken is, uitgestort zullen zijn, — welke oordeelen al reeds een aanvang genomen hebben. Paulus zeide: „Gij zijt de kinderen des lichts en niet van de duisternis, dat die dag u zoude overvallen als een dief in den nacht”. Het is niet het oogmerk van den Almachtige om op deze aarde te komen om haar te vernietigen en tot stof te vermalen, maar Hij zal het aan Zijne dienstknechten de profeten openbaren.

Juda moet wederkeeren, Jeruzalem en de tempel moeten herbouwd worden, water moet ontspringen van onder den tempel en de wateren der Doode Zee moeten hersteld worden, zooals zij vroeger waren. Het zal eenigen tijd vereischen om de muren der stad en de tempel te herbouwen, enz. en al deze dingen moeten geschieden voordat de Zoon des Menschen verschijnen zal. Er zullen oorlogen zijn en geruchten van

oorlogen, teekenen boven in den hemel en op de aarde beneden, de zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, aardbevingen zullen komen in verschillende plaatsen en de zeeën zullen buiten hare oevers treden; dan zal het grootte teeken van den Zoon des Menschen in den hemel verschijnen. Maar wat zal de wereld doen? Zij zal zeggen dat het een planeet of komeet is, enz. Maar de Zoon des Menschen zal komen als het teeken van den Zoon des Menschen komt, hetwelk schijnen zal als het morgenlicht, komende van het oosten.

Ik heb den Heere gevraagd aangaande Zijne komst en terwijl ik Hem vroeg gaf Hij een teeken en zeide: „In de dagen van Noach zette Ik een boog in de hemelen als een teeken en ter gedenking, dat in elk jaar, dat de boog gezien zou worden, de Heere niet zou komen; doch er zou eene tijd zijn om te zaaien en om te oogsten gedurende dat jaar, maar wanneer gij zult zien dat de boog zich terughoudt, dan zal het een teeken zijn, dat er hongersnood, pestilentie en groote ellende onder de natiën zal zijn, en dat de komst van den Messias niet ver af is”.

Ik wil de verantwoordelijkheid op mij nemen om in den naam des Heeren te profeteeren, dat Christus in dit jaar niet komen zal, zooals Vader Miller profeteerde, want wij hebben den boog gezien; en eveneens profeteer ik in den naam des Heeren dat Christus binnen veertig jaren niet komen zal; en indien God ooit door mijnen mond gesproken heeft, Hij zal niet komen gedurende dien tijd. Broeders, wanneer gij tehuis zijt, schrijft dit, zoodat het herinnerd moge worden.

Jezus Christus heeft nimmer aan eenig mensch de juiste tijd van Zijne komst geopenbaard. Gaat en leest de Schriften en gij kunt geen enkel punt vinden dat nauwkeurig het uur aangeeft, wanneer Hij komen zal; en allen die dit zeggen zijn valsche leeraars.

GROOTHEID DER ZENDING VAN JOHANNES DE DOOPER.

De vraag ontstond door het gezegde van Jezus „Onder diegenen, welke uit vrouwen geboren zijn, is er geen grooter profet dan Johannes de Dooper; doch hij die de minste is in het koninkrijk van God, is grooter dan hij”, — hoe komt het dat Johannes beschouwd werd als een van de grootste profeten? Zijne wonderen hebben zijne grootheid niet veroorzaakt.

Ten eerste. Hem was de goddelijke zending toevertrouwd om den weg te bereiden voor het aangezicht des Heeren. Aan wien was ooit te voren of daarna zulk een vertrouwen geschonken? Aan niemand.

Ten tweede. Hem was de belangrijke zending toevertrouwd, en van zijne handen was het vereischt om den Zoon des Menschen te doopen. Wie anders had de eer om dat te doen? Wie anders had zóo groo

een voorrecht en heerlijkheid? Wie anders leidde den Zoon van God in de wateren des doops, en had het voorrecht den Heiligen Geest, in den vorm, of liever in het teeken van de duif, te zien nedergedaald, ten getuige van deze bediening? Het teeken van de duif was, vóór de grondlegging der wereld, vastgesteld als een getuigenis van den Heiligen Geest, en de duivel kan niet komen in het teeken van eene duif. De H. Geest is een persoonlijkheid, en is in den vorm van een persoonlijkheid. De H. Geest bepaalt zich zelf niet tot den vorm van de duif, maar in het teeken van de duif, De H. Geest kan niet met eene duif van gedaante verwisselen, maar het teeken van eene duif werd aan Johannes gegeven om de waarheid van de daad uit te beelden, aangezien de duif een embleem is of teeken van waarheid en onschuld.

Ten derde. Johannes, in dien tijd was de eenige, wettige bestuurder in de zaken van het koninkrijk, die toen op aarde was en die de sleutelen der macht hield. De Joden hadden zijn instructies te gehoorzamen of hunne eigene wet zou hen veroordeelen; en Christus zelf vervulde alle gerechtigheid door aan de wet te gehoorzamen, die Hij aan Mozes op den berg gegeven had en daardoor bekrachtigde hij haar en maakte haar prijzenswaardig, inplaats van haar te verwoesten. De zoon van Zacharias verkreeg de sleutelen, het koninkrijk, de macht — de roem der Joden — door de heilige zalving en bij besluit des hemels, en deze drie redenen maakten hem tot de grootste profeet, ooit uit vrouwen geboren.

Tweede vraag: Hoe kwam het dat de minste in het koninkrijk der hemelen grooter was dan hij?

In antwoord vraag ik: Op wien had Jezus betrekking als hij zeide „de minste?” Jezus werd beschouwd de minste aanspraak te kunnen doen gelden in Gods koninkrijk en waarschijnlijk was Hij als profeet de minste genoemd, als gevolg van de lichtgeloovigheid van het volk, hoewel Hij zeide: „Hij die onder u als de minste beschouwd wordt, is meerder dan Johannes — dat ben Ik zelf”. —

PLICHT IN HET OORDEELVELLEN.

Onze daden zijn opgeteekend en in den dag der dagen zullen zij ons voorgehouden worden, en als wij falen in het rechtvaardig oordeelen en onze medemenschen onrecht aandoen, mogen zij misschien dan ons veroordeelen; dan zullen de gevolgen groot zijn en mij schijnt het toe dat die gevolgen zoo machtig zullen zijn, dat ik niet in staat ben het in woorden uit te drukken. Vraagt u zelve af, broeders, hoe dikwijls gij, in gebed, u zelve voorbereid hebt, sinds gij van dit gerecht hoorde, en of gij nu bereid zijt om in gerecht te zitten over de ziel van uwen broeder.

Niemand is in staat om eene zaak voor het gerecht te oordeelen

indien zijn hart niet zuiver is en dikwijls zijn we zoo met vooroordeel vervuld of hebben zulk een balk in ons eigen oog, dat we niet in staat zijn om rechtvaardige uitspraken te doen.

VALSCHE IDEEËN OMTRENT DE OORDEELEN.

Ik sprak en verklaarde dat het nutteloos was om aan de wereld te prediken over de groote oordeelen, maar dat het beter was om het eenvoudige Evangelie aan haar te verkondigen; gaf verklaring aangaande de komst van den Zoon des Menschen en ook dat het een valsch begrip is, te denken dat de Heiligen aan al de oordeelen ontkomen zullen, terwijl de goddeloozen lijden, want alle vleesch is onderworpen aan lijden en „de rechtvaardigen zullen nauwelijks ontkomen”. Toch zullen velen van de Heiligen ontkomen, want de rechtvaardige zal leven door het geloof en ook zullen velen van de rechtvaardigen ten prooi vallen aan verwoesting, pestilentie, enz., om reden de zwakheid des vleesches, maar zalig worden in het Koninkrijk van God. Het is een onheilig beginsel om te zeggen, dat die en die overtreden hebben, omdat zij ten prooi vielen aan verwoesting of dood, want alle vleesch is onderworpen aan den dood; en de Zaligmaker heeft gezegd: „Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt”.

DE LEERSTELLING VAN EEUWIG OORDEEL.

Dat de leerstelling van eeuwig oordeel ten volle door de Apostelen verstaan werd, is bewezen door verschillende aanhalingen uit de Schriften. Petrus predikte bekeering en den doop tot vergeving der zonden aan de Joden, die door hunne leiders tot bloedvergieten en daden van geweld waren aangezet; maar tot de oversten zeide hij: „Ik wenschte dat gij het in onwetendheid gedaan had, zooals diegenen, waarover gij heerschtet”. „Betert u dan en bekeert u, opdat uwe zonden mogen uitgewischt worden, wanneer de tijden der verkoeling (verlossing) zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, en Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, die u tevoren gepredikt is”, enz. De tijden der verlossing heeft hier betrekking op den tijd, dat Christus komen zal; dan en niet vóór dien tijd, zouden hunne zonden uitgewischt worden. Waarom? Omdat zij moordenaars waren en geen moordenaar heeft het eeuwige leven. Zelfs David moet op deze tijden der verkoeling wachten, voor hij kan voortkomen en zijne zonden kunnen worden uitgewischt. Want Petrus over hem sprekende, zeide: „David is niet opgevaren in den hemel, want zijn graf is heden ten dage nog onder ons”. Zijn stoffelijk overschot was toen nog in het graf. Nu, wij lezen dat vele lichamen der Heiligen verreezen bij de opstanding van Christus, waarschijnlijk al de Heiligen, maar het schijnt, dat David niet onder hen was. Waarom? Omdat hij een moordenaar geweest was. Als de godsdienst-predikers een

goed begrip hadden van eeuwig oordeel, zouden zij den mensch niet bedienen, die zijn leven verbeurd had, omdat hij de wet van zijn land geschonden had door het vergieten van onschuldig bloed; want zulke karakters kunnen niet vergeven worden, voordat zij de laatste penning betaald hebben. De gebeden van alle geestelijken der wereld zijn niet in staat de poorten der hel te sluiten voor een moordenaar.

HET KONINKRIJK VAN GOD.

Sommigen zeggen, dat het Koninkrijk van God niet op aarde was opgericht vóór den dag van het Pinksterfeest, en dat Johannes niet den doop der bekeering tot vergeving der zonden predikte; maar ik zeg, in den naam des Heeren, dat het Koninkrijk van God op aarde was vanaf de dagen van Adam tot nu toe. Wanneer er ooit een rechtvaardig man op aarde was, aan wien God Zijn woord openbaarde en aan wien Hij macht gaf om in Zijn naam te handelen — en waar er een priester van God is, een diënstknecht, die macht en autoriteit van God heeft ontvangen, om te bedienen in de verordeningen van het Evangelie en in het priesterschap van God handelend op te treden, dáár is het Koninkrijk van God; en, als gevolg van de verwerping van het Evangelie van Jezus Christus en van de profeten, welke God gezonden had, in verschillende eeuwen der wereld, rustte de oordeelen Gods op volkeren, steden en natiën, wat ook het geval was met Sodom en Gomorra, welke verwoest werden omdat zij de Profeten verwierpen.

Nu, ik wil mijne getuigenis geven. Ik vrees niet voor de menschen. Ik spreek vrijuit, vol geloof en met autoriteit. Hoe is het met het Koninkrijk van God? Waar begon het Koninkrijk van God? Waar geen Koninkrijk van God is, daar is geen zaligheid. Waaruit bestaat het Koninkrijk van God? Waar een profeet is, een priester of een rechtvaardig man, aan wien God Zijn orakelen geeft, daar is het Koninkrijk van God; en waar de orakelen van God niet zijn, daar is het Koninkrijk van God niet.

In deze opmerkingen maak ik geen zinspeling op de koninkrijken der aarde. Wij willen de wetten van het land eeren, we komen niet in opstand tegen hen; dit deden wij nimmer, en wij kunnen moeielijk melding maken van de staat Missouri, van de vervolgingen, daar door ons geleden, enz., maar wat het geschreeuw aangaat, dat wij schuldig zijn aan diefstal, inbraak, brandstichting, verraad en moord, het is valsch. Wij spreken van het Koninkrijk van God op aarde, niet van de koninkrijken der menschen.

De meening van velen in deze dagen is, dat wij geen recht hebben om openbaringen te ontvangen; maar indien wij geen openbaringen ontvangen, dan hebben we geen orakelen van God; en zij, die geen orakelen van God hebben, zijn niet het volk van God. Maar, zegt

gij, wat zal er van de wereld worden of van de verschillende godsdienstpredikers, die niet aan openbaring noch aan de orakelen van God gelooven, zooals zij door Zijne Kerk verkregen werden in alle eeuwen der wereld, indien Hij een volk op aarde heeft? Ik antwoord, in den naam van Jezus Christus, zij zullen verdoemd worden; en wanneer gij zult ingaan in de eeuwige wereld, zult gij zien, dat het zoo is; zij kunnen niet ontkomen aan de verdoemenis der hel.

Rijmpreekjes.

No. 12. De nieuwe Auto.

Als iemand pas een auto heeft, gloednieuw: vol glansgewemel, en daarmee langs de wegen zweeft, is hij als in den hemel. Dan rolt hij zeer voorzichtig heen, heel matig snel en netjes. Geen woest gejacht voor hem — o neen! die dollemansverzetjes heeft hij al o zoo lang gehaat, hij zal wel wijzer wezen! Waar *hij* met zijn machine gaat, heeft niemand iets te vreezen.

„Waar dient dat wilde jagen voor?” zoo hoort men vaak hem spreken, „ik moet er niets van hebben, hoor! 't is om je hals te breken.” Maar na een poos veranderd dit, dan wil hij toch eens weten, wat kracht er in zijn auto zit, en gaat hij afstand meten met ongelooflijk snelle vaart. Ha! dat is nog eens rijden! Veel vroolijker dan zoo bedaard en kalmpjes voort te glijden.

Daar loopt een kippentoom . . . Geen nood! Moet hij naar kippen kijken? Straks zijn er negen dood — dan moeten ze maar wijken! Ginds loopt een zeldzaam mooie hond, een prachtstuk van een *canis*. Dra ligt hij jankend op den grond, waar de auto langs gegaan is.

Zoo gaat het door. En de eigenaar zit, vol van trotsch, te glimmen. Maar plots doet de auto wonderbaar: ze wil een boom beklimmen . . .! En, ondanks allen reuzenbluf, dien men van auto's tapte, zag men nog nimmer een tuf-tuf, die zoo iets strafloos lapt!

Waarom wij zoo'n verhaal in ons godsdienstig blaadje drukken? Zoo hoor ik reeds uw stemgegons. Och, rijmers hebbeu nukken! Maar, wilt ge 'n les? Blijft koel en kalm! Laat mij u dit vertellen: *wie volhoudt krijgt de zegepalm*; de loop is niet der snellen!

FRANK I KOOYMAN.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD

Het graan der Mormonen.

Eenige tijd geleden verscheen in de nieuwsbladen, die hier te lande verschijnen, het bericht, dat het graan, hetwelk was verzameld door het tienden-stelsel der landbouwers in Utah en dat bewaard werd om in tijden van gebrek te dienen, door de autoriteiten der kerk aan de regeering was aangeboden om gebruikt te worden ter voorziening in den nood van de door den oorlog geteisterde landen in Europa. De „Deseret News,” een blad, dat onder toezicht der kerk te Salt Lake City wordt uitgegeven, schrijft hieromtrent het volgende:

„Een van de meest interessante phases van de voedselvoorziening was voor het lokale kerk- en burgerlijk bestuur aangebroken, door de aankondiging van den presideerenden bisschop C. W. Nibley, dat al het graan door de Zusters-Hulp-Vereeniging sedert 1876 bijeenverzameld, in handen van de regeering zou overgaan om gebruikt te worden in den grooten oorlog. Hoe groot precies de hoeveelheid van dit graan was, kon, zooals bisschop Nibley verklaarde, moeielijk geschat worden, daar het graan in en uitging; het werd in sommige districten gebruikt om in het voorjaar te planten, zoodat eene grootere opbrengst verkregen mocht worden en in sommige gevallen verkocht om in het najaar nieuw graan te kunnen inkoopen. De bisschop zeide, dat met de molenaars in vele gevallen reeds overeenkomsten getroffen waren, voor den verkoop van het graan, in afwachting van de nieuwe oogst. Hoe dan ook, volgens het laatste rapport, door de Zusters-Hulp-Vereeniging uitgegeven waren er in het voorjaar, tijdens de Aprilconferentie in voorraad 205.518 bushels; een groot gedeelte hiervan, ongeveer 5.035.307 pond, was opgeslagen in het presiding bishops storehouse en omstreeks 20.000 bushels te Richfield.

Bisschop Nibley maakte bekend, dat het gouvernement het bestuur had aangeschreven om al het graan van de Zusters-Hulp-Vereenigingen in te leveren, om te dienen voor gebruik in den tegenwoordigen oorlog. Als gevolg daarvan had het Presiding Bishop Office brieven gezonden aan de Zusters-Hulp-Vereenigingen in alle wijken, haar vragende zich bij het besluit van de regeering neer te leggen. De prijs, welke voor het graan gegeven wordt, zal, volgens den bisschop, door de regeering berekend worden, al naar mate van de plaats van aflevering. Het geld, er voor verkregen, zal veilig in de banken der verschillende organisaties belegd worden en bij de komende oogst

weder beschikbaar zijn, zoodat het vertrouwen van de vrouwen der kerk volkomen bevredigd zal worden, zijnde het graanfonds een te vertrouwen instelling, door President Brigham Young opgericht tegen komende dagen van hongersnood en ter verzorging der armen. Het gouvernement heeft zich verplicht het graan terug te geven, wanneer de nieuwe oogst inkomt.

De verzameling van het graan door de vrouwen der kerk is een van de meest merkwaardige bewegingen onder het tegenwoordige geslacht. Op de achtergrond van de geheele beweging staat de bekende figuur van Mrs. Emmeline B. Wells, aan wien door President Young werd toevertrouwd de zaak op touw te zetten. Oorspronkelijk was de bedoeling het graan te verzamelen door middel van het nalezen der oogst, door vrijwillige bijdragen en door aankopen uit een fonds, aan dit doel gewijd. Hoewel er meer grond was voor dit soort van liefdadigheid, in de dagen dat het werd begonnen dan in vele jaren daarna, zoo is toch het verzamelen en opslaan van graan een van de meest belangrijke gedeelten van het werk der Zusters-Hulp-Vereeniging. De autoriteiten der kerk waren algemeen van gevoelen, dat de aanvraag der regeering een krachtadig bewijs was voor de waarde van deze beweging en het doel dat beoogd wordt en dat de beteekenis er van in steeds wijder en breeder kring werd ingezien, sedert de oorlog uitbrak en hongersnood de wereld bedreigt.

Eene bijzondere aandacht was eveneens aan de zaak geschonken, omreden 7000 of 8000 van Utah's jonge mannen in dienst van hun land zijn en onder hen zich bevinden, voor wie het graan door het gouvernement is opgevraagd geworden; in vele gevallen de zonen van moeders, die zoo zorgvuldig vergaderden, wat de wereld zoo grootelijks vannooe heeft. Het geven van het dagelijks brood aan deze beschermers der nationale eer en aan de arme, door de oorlog van uitputting stervende volkeren van Europa, is voldoende rechtvaardiging voor het gemis van het zoo zorgvuldig verzamelde graan.

Verslag der Rotterdamsche Conferentie.

Onder groote belangstelling werd Zondag 30 Juni l.l. de halfjaarlijksche conferentie gehouden van bovengenoemde hoofd-afdeeling. Vele broeders en zusters waren van heinde en verre gekomen om dezen dag, die door hen als eene feestdag beschouwd wordt, mede te vieren. Reeds vroeg waren sommigen al in de stad en allen waren verblijd vrienden en kennissen weer eens te ontmoeten.

Om 10 uur 's morgens werd de eerste vergadering, die evenals de middagvergadering in Excelsior gehouden werd, door President Jac. J. van Langeveld geopend. Door allen werd gezongen „Blijde zingen

wij te zamen", enz., waarna Ouderling Rulon J. Sperry een gebed opzond, waarin hij een zegen afsmeekte over dezen dag. Het koor zong daarna „Ziet hoe de morgenzon", enz.

Een woord van welkom werd gesproken door den leider, waarin hij het een zegen noemde, onder de tegenwoordige omstandigheden zoo velen hier te mogen begroeten. Als eerste spreker werd Ouderling Herbert E. Williams, president van de Utrechtsche gemeente, geroepen. Onder de aanhangers van al de verschillende godsdienststelsels zijn er duizenden, wier ernstig verlangen is, om God naar waarheid te dienen en wanneer zij dan ook de waarheid hooren, dan nemen zij haar aan en breken met oude dogma's en overleveringen. Wij komen om U de waarheid, het Evangelie zooals Jezus het predikte, te verkondigen en zeggen tot u, dat alleen dit werk, waarin wij werkzaam zijn, de waarheid is en door God in deze dagen wederom hersteld is. Spreker stond een oogenblik stil bij de kinderdoop en toonde aan dat kinderen geen doop van noode hebben.

Het koor zong „Ziet den sterken God verschijnen," waarna Elbert Stephenson, president van de Groningsche Conferentie het woord verkreeg. Er is geen ruimte in het heelal, die niet door wetten beheerscht wordt. Onder alle omstandigheden zijn zekere regels, wetten noodig, om de zaken te besturen, daar anders eene jammerlijke verwarring het gevolg zal zijn. Wetten werden oorspronkelijk den mensch gegeven om zijne vrijheid te verzekeren en het was alleen den overtreders der wet, die zich van zijne vrijheid beroofd zag. Bij gehoorzaamheid aan de wet echter, zou die wet zijne vrijheid handhaven. Ook in het Evangelie zijn wetten gegeven en bij gehoorzaamheid aan die wetten, zal de mensch eene zaligheid kunnen verkrijgen.

Ouderling Louis M. Griffiths van Rotterdam sprak over autoriteit. Hij toonde aan hoe de mannen van ouds, zooals Noach, Abraham, Mozes en anderen hunne autoriteit van God ontvangen hadden. Indien zoodanig aangesteld, kon het grootste vertrouwen hen geschonken worden. Wanneer ware dienstknechten van God hunne roeping gehoorzamen en hun ambt uitoefenen, blijven de zegeningen niet uit, maar wanneer anderen zich het recht aanmatigen om handelend op te treden in heilige verordeningen dan is het een gruwel in God's oogen en moeten zij de straffende hand van God gevoelen. Door voorbeelden uit de Schriften werd dit door spreker verduidelijkt. Hij gaf eene vurige getuigenis en noodigde de aanwezigen uit de leer der Kerk te onderzoeken.

Ouderlingen Herbert E. Williams en Alvin J. Teuscher zongen een duet, waarvan het koor werd meêgezongen door Zuster Tedda Kwant.

Mahonri A. Josephson, President van de Amsterdamsche conferentie, was in deze vergadering de laatste spreker. Ook hij sprak over wetten,

want alle aandacht kan er aan geschonken worden. Wetten zijn gegeven, waardoor alle elementen bestuurd worden. Zoo ook is 's menschen bestaan door wetten geregeld. Ons bestaan is eeuwig en ons leven is slechts een school, waar wij de lessen verkrijgen, die ons bekwamen en ons ten nutte zullen zijn in eene volgende periode van ons eeuwig bestaan. Spreker toont aan hoe ook het leven hier op aarde werd voorafgegaan door een ander gedeelte van ons eeuwig bestaan en hoe wij, die zich daarvan bewust zijn, het een voorrecht kunnen achten hier op aarde te vertoeven.

Tot slot werd door het koor gezongen „Leid mij pelgrim,” enz. Met dankgebed werd geëindigd door Ouderling N. Leslie Andrus.

's Middags om twee uur werd geopend door het zingen van „O, volheid van zegen,” enz. Ouderling Mahonri A. Josephson deed het gebed, waarna het koor „Looft, looft den Heer,” enz. zong. Vervolgens werden door Zendingen-President John A. Butterworth de autoriteiten der Kerk voorgesteld, welke door algemeen handopsteken der vergaderden in hunne roeping werden erkend.

Ouderling Benjamin F. Seely werd geroepen om te spreken en maande tot getrouwheid aan. Vandaag hebben wij de autoriteiten der kerk erkend in hunne roepingen. Laten wij hen nu ondersteunen in hunne roepingen. Zij zijn mannen Gods en niemand zoude beter in staat zijn de kerk, onder goddelijk toezicht, te leiden dan juist zij. Zij prediken een evangelie, hen niet door menschen overgedragen, maar van God zelve ontvangen.

Zuster Corrie van der Klooster zong een solo, waarna Ouderling Wilford Hilton het woord verkreeg. Hij was blij om te kunnen spreken over dit werk. De profeten, welke aan het hoofd van dit werk stonden, waren mannen Gods en kunnen door ons met het grootste vertrouwen ondersteund worden. Daarom is dit werk zoo verbazend in kracht toegenomen. Indien wij willen leven naar het voorbeeld, door deze mannen gegeven, dan zal onze zaligheid zeker zijn. Spreker raadt allen aan te trachten eene practische kennis van het evangelie te verkrijgen.

Ouderling Alvin J. Teuscher van Utrecht was de volgende spreker. God gaf voorschriften aan de eerste menschen. Toen zij aan Satan gehoor gaven en overtraden, braken zij eene wet van God en werden daardoor stervelijk. Christus kwam en gaf plannen en wetten tot zaligheid. Zijn offer was vrijwillig en tot welzijn van het gansche menschedom.

Ouderling N. Leslie Andrus zeide, dat de geest van God alles bezielt, wat leeft. De Heilige Geest is noodzakelijk in Christus kerk en wanneer Hij zich onttrekt, heeft zij geen levenskracht meer en kan geen stand houden. Elk lid ontvangt dan ook, na behoorlijke waarneming der daaraan voorafgaande verordeningen, den Heiligen Geest.

Ouderling Francis O. Jones legde er de nadruk op, hoe grootsch het was om het Evangelie te prediken, maar ook hoe moeielijk het soms was om het te doen. Maar toch is het waard om gedaan te worden, want het belooft zegeningen, die van eeuwig en duur zullen zijn en het begrip des menschen te boven gaan.

Daarna werd nog een Engelsche lofzang gezongen door het koor, waarna President John. A. Butterworth deze vergadering met dankzegging sloot.

's Avonds om zeven uur werd weer eene samenkomst gehouden, maar nu in de groote zaal van het Nutsgebouw, welke geheel gevuld was.

Het koor zong „Wat zag men daar aan den hemel?” enz. Gebeden werd door Ouderling Louis M. Griffiths, waarna het koor vervolgde met het zingen van „Wijl nu in 's Heeren Kerk op aard”, enz. President Jacobus J. van Langeveld was de eerste spreker. Hij heette allen hartelijk welkom en besprak daarna de groote afval, welke alreeds in de dagen van de apostelen werd waargenomen. Steeds verder breidde die afval zich uit en meer en meer week men af van de wegen des Heeren, veranderde de beginselen en onderwees leerstellingen, die inzettingen van menschen waren. De macht om in den naam van God te handelen, werd door elkeen zich aangematigd, die daartoe in de gelegenheid was en zoo staan wij nu voor het feit, dat honderden geestelijken, allen van verschillende geloofsbelijdenissen en elkander op alle mogelijke manieren bestrijdende, toch allen beweren van God gezonden te zijn. In deze donkere tijden heeft God zich echter geopenbaard, de Kerk van Jezus Christus is wederom opgericht en mannen, van God geroepen door middel van openbaring, roepen de wereld alom toe: „Bekeert u, want het koninkrijk Gods is nabij”.

Door het koor werd nu psalm 42 gezongen, waarna Rulon J. Sperry het woord verkreeg. Hij begon te zeggen, dat de val van Adam en Eva het gansche menschedom stervelijk maakte, maar het verzoeningswerk van Jezus Christus bracht ons de opstanding uit de dooden en allen, zoowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen, zullen daaraan deel hebben. Dan wordt door spreker het onderwerp der erfzonde behandeld en zeer duidelijk stelde hij in het licht, dat kinderen geen zonde hebben, wanneer zij geboren worden, noch zondigen kunnen, wanneer zij geen wet kennen. Zonde is overtreding der wet en om te overtreden moeten zij de wet kennen, anders zijn zij niet onder verantwoording. Daarom is de doop aan kinderen bediend, van geene waarde en alleen door de menschen gemakshalve ingesteld. Het verzoeningswerk van Jezus Christus aanvaardden wij en door dat verzoeningswerk zijn alle kinderen gezaligd, die nog niet tot de jaren van verantwoordelijkheid gekomen zijn. Wanneer men andere leerstellingen predikt, zijn het leerstellingen van menschen en niet in overeenstemming met de Heilige Schriften.

Zendings-President John A. Butterworth was de laatste spreker. Hij zette in het kort uiteen wat door ons wordt geloofd. Wij gelooven van God gezonden te zijn en dat de beginselen, die door ons gepredikt worden, in den hemel erkend worden. Als de apostelen vanouds zouden wederkeeren, zouden zij in onze vergaderingen prediken. Indien Jezus zelve komen zou, zou hij ja en amen zeggen op al hetgeen hier gesproken is geworden. Wij gelooven dat God de Vader onzer geesten is, dat Hij regeert en dat Satan Zijn werk niet vernietigen kan. Wij gelooven, dat alles wat met den mensch geschiedt, niet op toeval berust, maar bij God bekend is. Wij gelooven, dat God machtig is, om alle kwade machten en invloeden, die tegen Zijn werk strijden, te verwijderen en Zijne plannen door te voeren. Wij gelooven, dat wij, voor wij in het vleesch geboren waren, in den geest bij God leefden en dat wij eenmaal in Zijne tegenwoordigheid zullen kunnen terugkeeren, maar alleen door gehoorzaamheid aan de beginselen van het Evangelie. Nog wordt meer in het bijzonder opgesomd wat door de zoogenaamde Mormonen wordt geloofd, waarna spreker zijn met aandacht gevolgde rede eindigde.

Door den leider werd nog een kort woord van dank gesproken tot allen die tot het welslagen van deze conferentie hadden medegewerkt. Het koor zong tot slot eene Engelsche lofzang, waarna gemeente-president Jacob Dokter met dankzegging sloot.

De Schaduwbode.

Driemaal in slechts enk'le weken
 Streek een schaduw-bode neer
 In den kring van landgenooten,
 Die hier woont bij 't Zoute Meer,

Driemaal kwam hij, driemaal ging hij,
 Driemaal bracht hij scheidenswee,
 Driemaal nam die schaduw-bode
 Eene vrouw, een moeder mee.

Één dier moeders — neen, mijn vrienden,
 't Sterven is niet altoos wreed;
 Somtjids toch is 't een verlossing
 Voor een ziel die jaren leed.

Deert dan wel de smart der scheiding,
 (Pijnloos breken banden niet)
 't Stemt ons dankbaar, dat zó' n ziele
 Aan dit tranendal ontvliedt.

Moeder Vilart: zoete vrede
 Heerscht er in het lichtgewest
 Waar gij rust nu van uw lijden;
 En gij zegt: Gods wil was 't best!

De and're twee — hoe wreed en bitter
 Lijkt, mijn vrienden, soms de dood!
 Hiér beroofde hij acht telgen,
 Daar één teedre, eerste loot.

Zuster Stam, neen, wij misgunnen
 U uw rust en vrede niet
 Ginds in 't licht, waar geesten wéten,
 Wijl óns oog door neevlen ziet.

Wij verstaan niet. Gissen, raden,
 Doet ons menschlijk, klein verstand.
 Wij beklagen 't kroost, beroofd van
 Moederhart en moederhand.

Tot den zwaar getroffen vader
 Gaat ons meegevoelen uit;
 Kunnen we ook niet half beseffen
 Wat die slag voor hem beduidt.

En Johanna Lether Grondel,
 Jonge bloem, nog nauw ontplooid,
 Of de hof dien zij versierde,
 Stond verlaten en berooid.

Vraag mij niet de smart te malen
 Van den jongen weduwnaar,
 Noch het roerend „plight” der baby
 Van het vroeggescheiden paar.

O. ons oog ziet hier door neev'len;
 Neev'len? Dikke duisternis,
 Als de Geest van onzen Vader
 Niet in onze harten is.

Komt dat licht ons echter troosten,
 O, dan wordt het hart gesust:
 Levensstormen mogen woeden,
 Vaders kind'ren zijn gerust!

Vader wéét, Hij kent Zijn kind'ren,
 Weet wat elke ziel behoeft;

Hij is de Oudste van de Heil'gen
En Zijn Plan is welbeproefd.

Hij die in het oerverleden
Werelden, o, zonder tal,
Tot volmaking op kon voeren.
Hij bewaakt dit tranendal.

Hij die ongetelde zonnen
In haar hemelbanen houdt,
Weet Zijn aardkroost wel te leiden,
Op Zijn zorg kan wel vertrouwd!

FRANK I. KOOYMAN.

(Overgenomen uit de „Utah-Nederlander“.)

Verplaatst.

Ouderling Benjamin F. Seely is verplaatst van de Rotterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie en Ouderling Wilford Hilton van de Arnhemsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Overleden.

Op 15 Juni overleed te Dordrecht Broeder Albert den Boef. Hij werd geboren 1 November 1900, op 18 October 1913 gedoopt door Ouderling H. R. Woolley en twee dagen later door denzelfde als lidmaat bevestigd.

INHOUD:

Leeringen van Joseph	Verslag der Rotterdam-
Smith Blz. 217	sche Conferentie . . . Blz. 226
Rijmpreekjes „ 224	De Schaduwbode. . . „ 230
Het graan der Mor-	Verplaatst „ 232
monen. „ 225	Overleden „ 232

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.